

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 579. Pelagii Pap. II. Annus 2. Iustini Ivn. Imp. Annus 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

enim aliqui arrogantiā a tribuat. Pallus enim asinus vni illi per-
tabatur: omni ac strepente vestes vni illi excipiebant: alii prece-
debant: & presaltabant. Neque enim solum multitudine puorum,
sed omnium lingua certatim sanjus acclamantibus vivebantur.
Præterea variis plausu & thura, que incendebantur, & igne, qui
ita vbiq̃ se habent, vt tota vrbis ardere videretur. Atque conuicia
publica & noua abscisa, & quocumque solent ciuitates effere,
vt gaudium letitiamque significet: que quidem omnia abunde
factum exhibita. Tanta profecto vir admirandus & magnus Eu-
tychius excepisse celebritate, vt cum honorifice multa iam fue-
rim, nulla post hominum memoriam splendidos exierit. Illud
istate a propheta eximio, hinc merito congrue de eorum adducit fra-
tres ipsorum id est, viri sancti & pii, Louia & sacerdotis in splen-
didi multis cum vehiculis in sanctam ciuitatem manum Dominum,
An non ita facti immo vero patrie ac posterorum, magistraque
suam sancti populū duxit in sanctam ciuitatem nouam Hierusalē
ac regendam vrbium.

a 150. 86.

XL

Qui dicendo affectus potest res admirandas, que tunc in terra
maris, gēta sunt: quomodo mare constratum sit, tergaq̃ sua na-
uibus subiciens terra factum fuerit simile, adeo vt sibi impeden-
ta possent omnes super ipsum incidere. Neque enim præ hominum
multitudine poterat aquam a terra differere & erat terra obtusa
atque mare læuatum vrbium, vixq̃ diuina & celestis omnium simul
Domini & Creatoris sui Dei gloriā celebrantium. Hæc dicta
sunt, vt qui fuerit recordentur, & qui nesciunt, abscant. Quid por-
to poterit miratū non relictū? minime vero. Quæ enim ista sunt?
Diuino consilio factum est, vt vnde decessus principum fuit, inde
reditus etiam initium haberet: Comm. dei solus S. Timothei
in Hormisda (vt ante diximus) celebraretur: illiusque viri scrip-
tium faciem sublati est, & eperit, que postus est. Cum autem
cursum expleisset tamquam sol, exiit aut viciq̃, cursum etiam
a finem cali, & occursus eius vsque ad summum eius. Rursus e-
nim in Hormisda restitutus est, tanquam spūsu ingressus in tha-
lamm suum, & non fuit, qui se abscnderet, aut calore eius non
fructu. Omnes enim fideles sanctitatis & gratia eius participi
excitauerunt vel per visionem, vel per tactum: multum enim per salutatio-
nem & dulcem congressum delectabantur, alii per auditum rebe-
menter gaudebant: sanna enim eius passio post per omnem terram
est peruenata: Cum igitur nocte in transitu gessisset, mane sumpsit su-
per humeris ali. q̃ scia ipse sepe sepe gelabat, cum sancta deo sua in au-
gulam ad sancta & immaculata dominum nostram deo genitricem
& sepeper virginis Maria, que in Blomberis sita est, conegit. Illic e-
rant p̃ Imperatores Iulianus & Tiberius: qui hilari vultu & ma-
gno cum honore sanctum vrbium excipientes, que temporis conuenie-
bant, volocuti sunt: & quia dies et Dominica, & diuinitum ipse
sacrisantum erat saltum, eorum dimiserunt. Quis non commemorat
huc opportune verba psalmi d: Dns dicit et erat in verbum, & vox no-
lli indicat iamnam? Si que illam temporetu & tentationis seu
persecutionis dñe ac nocte cum hac reuocationis & reditu eius iun-
mes, pacis & tranquillitatu die nocte, coparet, magnam sapientia
atq̃ scientiam in vitroque tempore negotioz, reperiet. Nam in perfe-
ctionem tempore sabbatum & hinc erat.

IMPERATO
RES SVSCI
PIVNT EV
TYCHI VM.
b 15alm. 18.

XII

Vigesimo secundo mensis Iannuarii die vir sanctus tentus & eie-
ctus fuit, reuocatus autem est die tertio mensis Octob. que erat Do-
minica, qua quoddie & illi, qui vire sancto infusus struxerat atq̃
enim in exitum eiecerant, Achorius & Addeus, quorum hic quidē
Prin Prefectus erat et ille autem Antiochie Curator, mortui sunt: &
quem admodum ambo virum sanctum ciuitatum curauerunt, ita
meritum ambo mercedem acceperunt. In hac igitur die vir optimus
& fides recepit, atq̃, oculis suam & ipsi prinati sunt vita mul-
tis annis, antequam ipse reuocaretur: & post multa de Aethen
persecutoris confessione, que & iupetius alia occasione
dicta sunt, hæc subdit:

XIII.

EVT YCHI
VS INGRES
SVS IN EC-
CLESIAM
COMMUNI-
CAT POPV
EVM ET BE
MEDICIT.

Cum vir sanctus (vt dictum est) cum imperatoribus congressus esset,
& vix tandem ab eis dimissi potuissent, videns populū Christi pe-
stis sui studiosum sine interpellatione gerit as agentem Deo, prece-
tu est eum, vt bonus ipse offer renuenerat. Atque ita cum vniuerso
populo fideles in sanctam Dei magnam ecclesiam ingressus est, non
sine labore tamquam in regnum Dei cum magna preueniet
multitudo: qua diuinitū regnum occuparet. Cumq̃ in locum editum,
vt Mosés olim in monte Sinai, ascendisset: sublatu ad Deum mani-
bus populi preces & supplicationes castissimi Deo & Patri offerre, Dei-
que misericordiam ad populū ad docere videbatur: nos, enim aliud
propter populi multitudinem fieri poterat. Tonnus enim & buci-

ne progredientes, id est, de diuinitum oraculorum hinc deici-
runt & reuocantur pronuntiatæ cum timore & magna compon-
ditate peragebant. Quod tam Diuina talis sancti operis aha-
q̃, super quo cum incrementum sacrificium vbiq̃ fieri, fideles populi dis-
tribuit: que quidem distributio ab hora tertia ad nonam vsq̃, pro-
ducta est, cum omnes ab ipso accipere videntur communionem. Quo-
ties enim distribuebatur, annos ad eum sine offensione concurrebant.
Non qui recte sentire soliti erant, nulla vrbis eum fatiatat as-
fiebantur: sed quanto quis illi magis hereditas, tanto magis attra-
hebatur, eodem erga illum affectus modo, quo erga magentem Ipa-
dem ferrum, quod aruata quadam illius vt naturalis potestatur ita-
ta vir admiralibus omnes, qui vident ipsam stultis tendebant, a-
maneri attraheret. & post multa de virtutib. eius dicta, hæc
etiam de reditu populo admoudum profuso addidit.

Veri qui reditū eum memorati tenent, nun ignorati magnam &
diuturnam, antequam reuocaretur, p̃fessum excipisse: que quidem i-
tra sanctat, vt nisi hic a Deo electum tamquam alter Phineas abscif-
ra, omne genus hominum atq̃, omnis etia interfecisset. Quomodo au-
tem placatus est Deus? Supplicatū dicitur, que ipse cum Christi fa-
dio populo adhibuit, a sanctissima magna Ecclesia incipiens, vsq̃
ad altem sancta & immaculata dominum nostram. Dei genitricem im-
per, & virginis Maria, que in Blomberis colitur. Non igitur si-
plications ad Christum Deum nostrum, quem ipsa virgo de Spi-
ritu sancto concepit, fuerit: peperiq̃ ille populo, Angelorumq̃ cablin-
it, qui ciuitatem sine intermissione percussit: & paulo post, si
es igitur de vsq̃, ad beati viri vna sinem Christus Deu nollet a
populo promouat nam cobiuit. At reditus quidem ipse primus o-
pus hoc fuit, que salutem omnibus communem imperata, dicit,
pergit Eustachius enarrare complura miracula ab eo-
dem Eutychio Constantini popoli post reditum suum edic-
ta: que breuitatis causa pretermittimus: cetera autē de
ipso opportunus suo loco dicemus inferius. Ecce suffe-
rentiam & Sancti auditis, & sinem Domini vidistis: quonia-
m misericors Dominus est & misericors, qui non dat in
æternum fluctuationem iusto, secundum illud d 15. q̃,
ad tempus sustinebit patient, & postea reddidit iocunditatem. Ad
his factis.

IESV CHRISTI
Annus 579.PELAGII PAP. II. IUSTINI IVN. IMP.
ANNUS 2. ANNUS 14.

Sequitur ordine temporis Christi Redemptoris an-
nus quingentesimus septuagesimus nonus, Indichio-
nis dno decime quo Tiberius Imperator Cofthoen Per-
farum Regem, euoluto iam triennio icli fœderis, arma
mouentem aduersus Romanum Imperium vicit, eoq̃
meritois adegit superbum hominem crebris victorijs
elatum, vt mori cogeret.

Antequam autem rem gestam hic deferibamus, de
annis eiusdem Perfarū Regis ratio exquirenda est. Con-
stat ipsum, ex sententia Agathie & huius quoque tempo-
ris scriptoris, regnasse annos quadraginta octo: hoc ve-
ro anno secundo Tiberij Imp. ab eodem superatum, esse
morte delatum: quem testatur in choasle regnum anno
quinto Iustiani Imp. (estis annus Domini quingentesi-
mus trigentesimus primus) licet Procopius tradat ipsum
non ante septimum eiusdem Iustiani annum regnare
cepisse: quo anno ait perenne illud inter Romanos &
Perfaris fœdus decretum fuisse, cum statim Cofthoes res
negum imaluit, Verum Agathie & nobis sequendus res
Perricas accuratius profecutus, cuius sententia dicimus
Cofthoen hoc anno viduum esse atque defunctum.

Sed corrigendus est locus Agathie, vbi conuincit
quintum annū Cofthois Regis cum Iustiani Imp. an-
no vigesimo octauo: qua ratione dicendum fore, ipsum
cepisse regnare anno eiusdem Imperatoris vigesimo ter-
tio, peruenisseque ad annum Domini quingentesimum
nonagesimum septimum, quod vtrumque pro monstro
esset habendum. Nā quomodo dicto anno vigesimo ter-
tio?

quoniam scripsit ne Rex Persarum in posterum contra Romanos arma
ferret, velat semper in sua fuga non moreretur post se reliquit.
Quo exiit, Normales eius filius regnum cepit. huc usque E-
magius de Romanorum bello cum Peris, quod bienni
temporis spatio confectum est.

At quod spectat ad intentum Cosihois, aliqua habet
Agathias, que in ipso Euagio desiderari videntur, cuius
res pre oculis habentis atque puro stylo eadem profe-
quentis haud est auctoritas contemnenda. Admiratus
vero ipse mirabilem Dei potentiam, quomodo post tot
annorum curricula ipsi Cosihoi quam felicissime evolu-
ta, respexit Deis tandem in mentem illam magnam in-
Regem Alphyricum, eumque è solito detraxit, in terram
que prostravit, eiusmodi de eodem Cosihoie habet ad
calcem orationem huiusmodi (inquit) in presentia dixerim, per
ille & quadraginta annos, quibus potius imperio est, quam mul-
tas hinc retulisse victorias, & eo magnitudinis evasisse, ut nullis
priorum apud Peras Regis fuisse hinc finitum comperiat, vel si con-
dignis non quis conferat, ne Cyri dicam Cambysii hinc partem sa-
dantur sic, sed ne Xerxes quidem ipsum, qui mare fuerunt contabu-
lase, exopt. ab illo, ut reddidisset, & navigabilis montes. Cosihoie i-
gitur est magnitudine ceteros antecit, vita tamen est exitum vi-
calamitatem & ingloriam in illis, ita & alienigenam à sui temporis
Principum suis. De ipsius vero Cosihois obitu eiusmodi
habet huiusmodi:

1. natus cum interea circa Carduchios montes affluis tempore, in
Thannorum vicis quondam, vitam afflu ob gratiam. & ob
rum temporum secundum duceretur: Maritimus Pauli per Tibe-
rium Consulatum Romanorum Imperatorem Orientibus ce-
pus prolece iustus, in Araxanum agrum incursionem de improviso
fecit, quae vitique con regis erat circumducta vito, vbi Rex erat Per-
sarum, castelli & agro protinus & intrepide deest. Zerna flu-
mine traiecit in anteriora processit, & proxima quae, depopula-
tione, igne denique succendit. Cum in itaque armis igne, omnia per-
nata, Cosihoie ipse non enim longe aberat, quam vi in alium
evellam lateque diffusam flammam intueretur, hostilibus perinde
incensum insuetus, haudquaquam eius profectum a viti, vnde pu-
dore simul ac formidine percutus, nec hostibus obviam iit, nec quo-
quam postu miram vindicavit, sed prater modum ex ea clade in-
genit dolore percussus, ac sui profus desperans, nullo statim infa-
nabili quodam corruptur, vnde quam celeriter ac per manus cla-
tus, ad Seleuciam Cappadontem regionem fertur. & in fugae motum
sua discessione, non longe post viam finit, huc Agathias. Ita
Deus timentes fluctus exiguae arenae obice in gracilem
ipsum convertit, cum dispergit superbos in furore
suo, & respiciens, omnem arrogantem humiliat. Hac in
Oriente iam vero quae memoria digna facta sint in Oc-
cidente, videamus.

Hoc eodem anno (vt ex S. Gregorio possimus intel-
ligere) contigit octoginta martyrum coronis Ecclesiam
illustrari. Ad hunc enim annum referenda sunt, quae idē
S. Gregorius de his scribit in Dialogis tertio sui Ponti-
ficatus anno, dum ante annos quindecim eadem conti-
gisse affirmat, vbi hec ait: ante hos ferme annos quindecim sic-
ne hystantur, qui interese potuerunt) quadraginta iustici
Longobardis capiti carnis immolatrias comedere compelluntur.
Qui non valde resisterent, & contingere cibum sacrilegum nol-
lent, copere Longobardi, qui eos tenerant, nisi immolata comede-
rent, mortem eis minari. At illi latera potius vitam, quam presentem
ac temporariam diligentes firmiter persisterunt, atque iustus con-
flumina simul omnes occiderunt. Quod itaque isti iustitiam mar-
tyres fuerunt, quia ne veritatem comedendo, conditorum suam offen-
derent, eligenti gladium vitam finire.

Eodem quoque tempore, dum fere quadraginta captivos ab
Longobardis tenuissent, mox suo immolaverunt capiti capite diabolo
hoc ei per circuitum currentes, & carmine usaria delictatis. Clis,
illud ipsi submissis corvorum alonarent, eos quoque, qui sepebant, hoc
partem adolere compellunt, sed ex eis sicuti captivi maxime mul-
titudine, magis eligens moriendum ad vitam immortalem tendere ob-
temperare in sui sacrilegum noluit, & certicem, quam semper Crea-
tori flexerat, & carum inclinare contempsit. Vnde factum est, vt ho-
stes, qui eos operant, gravi tranquillitate censi, cum iis gladium interfe-
cerent, quos in errore suo participes non haberent.

Quid ergo mirum, si erumpente persecutionis tempore illi

quam scripsit, ne Rex Persarum in posterum contra Romanos arma
ferret, velat semper in sua fuga non moreretur post se reliquit.
Quo exiit, Normales eius filius regnum cepit. huc usque E-
magius de Romanorum bello cum Peris, quod bienni
temporis spatio confectum est.

At quod spectat ad intentum Cosihois, aliqua habet
Agathias, que in ipso Euagio desiderari videntur, cuius
res pre oculis habentis atque puro stylo eadem profe-
quentis haud est auctoritas contemnenda. Admiratus
vero ipse mirabilem Dei potentiam, quomodo post tot
annorum curricula ipsi Cosihoi quam felicissime evolu-
ta, respexit Deis tandem in mentem illam magnam in-
Regem Alphyricum, eumque è solito detraxit, in terram
que prostravit, eiusmodi de eodem Cosihoie habet ad
calcem orationem huiusmodi (inquit) in presentia dixerim, per
ille & quadraginta annos, quibus potius imperio est, quam mul-
tas hinc retulisse victorias, & eo magnitudinis evasisse, ut nullis
priorum apud Peras Regis fuisse hinc finitum comperiat, vel si con-
dignis non quis conferat, ne Cyri dicam Cambysii hinc partem sa-
dantur sic, sed ne Xerxes quidem ipsum, qui mare fuerunt contabu-
lase, exopt. ab illo, ut reddidisset, & navigabilis montes. Cosihoie i-
gitur est magnitudine ceteros antecit, vita tamen est exitum vi-
calamitatem & ingloriam in illis, ita & alienigenam à sui temporis
Principum suis. De ipsius vero Cosihois obitu eiusmodi
habet huiusmodi:

1. natus cum interea circa Carduchios montes affluis tempore, in
Thannorum vicis quondam, vitam afflu ob gratiam. & ob
rum temporum secundum duceretur: Maritimus Pauli per Tibe-
rium Consulatum Romanorum Imperatorem Orientibus ce-
pus prolece iustus, in Araxanum agrum incursionem de improviso
fecit, quae vitique con regis erat circumducta vito, vbi Rex erat Per-
sarum, castelli & agro protinus & intrepide deest. Zerna flu-
mine traiecit in anteriora processit, & proxima quae, depopula-
tione, igne denique succendit. Cum in itaque armis igne, omnia per-
nata, Cosihoie ipse non enim longe aberat, quam vi in alium
evellam lateque diffusam flammam intueretur, hostilibus perinde
incensum insuetus, haudquaquam eius profectum a viti, vnde pu-
dore simul ac formidine percutus, nec hostibus obviam iit, nec quo-
quam postu miram vindicavit, sed prater modum ex ea clade in-
genit dolore percussus, ac sui profus desperans, nullo statim infa-
nabili quodam corruptur, vnde quam celeriter ac per manus cla-
tus, ad Seleuciam Cappadontem regionem fertur. & in fugae motum
sua discessione, non longe post viam finit, huc Agathias. Ita
Deus timentes fluctus exiguae arenae obice in gracilem
ipsum convertit, cum dispergit superbos in furore
suo, & respiciens, omnem arrogantem humiliat. Hac in
Oriente iam vero quae memoria digna facta sint in Oc-
cidente, videamus.

Hoc eodem anno (vt ex S. Gregorio possimus intel-
ligere) contigit octoginta martyrum coronis Ecclesiam
illustrari. Ad hunc enim annum referenda sunt, quae idē
S. Gregorius de his scribit in Dialogis tertio sui Ponti-
ficatus anno, dum ante annos quindecim eadem conti-
gisse affirmat, vbi hec ait: ante hos ferme annos quindecim sic-
ne hystantur, qui interese potuerunt) quadraginta iustici
Longobardis capiti carnis immolatrias comedere compelluntur.
Qui non valde resisterent, & contingere cibum sacrilegum nol-
lent, copere Longobardi, qui eos tenerant, nisi immolata comede-
rent, mortem eis minari. At illi latera potius vitam, quam presentem
ac temporariam diligentes firmiter persisterunt, atque iustus con-
flumina simul omnes occiderunt. Quod itaque isti iustitiam mar-
tyres fuerunt, quia ne veritatem comedendo, conditorum suam offen-
derent, eligenti gladium vitam finire.

Eodem quoque tempore, dum fere quadraginta captivos ab
Longobardis tenuissent, mox suo immolaverunt capiti capite diabolo
hoc ei per circuitum currentes, & carmine usaria delictatis. Clis,
illud ipsi submissis corvorum alonarent, eos quoque, qui sepebant, hoc
partem adolere compellunt, sed ex eis sicuti captivi maxime mul-
titudine, magis eligens moriendum ad vitam immortalem tendere ob-
temperare in sui sacrilegum noluit, & certicem, quam semper Crea-
tori flexerat, & carum inclinare contempsit. Vnde factum est, vt ho-
stes, qui eos operant, gravi tranquillitate censi, cum iis gladium interfe-
cerent, quos in errore suo participes non haberent.

Quid ergo mirum, si erumpente persecutionis tempore illi

VII.

b. Agath. l. 4

VIII.

DE OBITU
COSIHOIS
EX ANIMI
MAGORE
AGATHIEN
TE NYIA.

IX.

d. Greg. dial.
l. 3. c. 17. 28.
MARTY-
RES NECA-
TIA LONGO-
GOBARDIS

X.

ALIMAR-
TYRES VBE
LONGO-
BARDIS.

XI.

martyres esse petissent, qui in ipsa quoque pace Ecclesie sancti-
plos semper assidendo, angustiam martyrii tenuerunt viam quan-
do ingente perfectionis tempore, hietiam miserunt martyrii
palam accipere, qui in pace Ecclesie latas huius seculi rixas sequi
videbantur: hac quidem tunc facta. Postea vero licet Lon-
gobardi esse hostes perseverarint, nullum tamen fidei
causa negotium facillere consuetudine: nam paulo post
Petrus diaconus hac interloquitur: Super indignos nos di-
vina misericordia dispensationem miror, qui Longobardorum
sententiam ita moderatur, ut eorum sacerdotes sacros, qui episcopi
Eisdem quasi victores videntur, Orthodoxorum fidei persequi
minime permittat. Ad haec Gregorius: Hoc Petrus facere ple-
rangue conatur, sed eorum sententia supra refulere,
haec vero, qui inculcat idem demonstrat exemplis, de
quibus nos alias.

XII.
LONGO-
BARDORUM
SPERATI-
TI-2.
Greg. lib.
9.7.

Quod autem spectat ad huiusmodi aliquot Longo-
bardorum idololatriam, quae caput capite immolantes
venerantur: est de his sanctum Gregorii Papae quera
ad Regnam Francorum Brunichildem de quibusdam
licet Christianis, in eodem tamen errore perverantibus,
sed audi eius verba. Haec quoque pariter harrantur, ut ceteros
subiectis vestris sub disciplina debetis moderari, ut idolorum
idolus non imolent, cultores arborum non exillant, animalium
capitibus sacrificia sacrificia non exhibeant: quae perniciter
ad nos, quod multi Christianorum & ad ecclesias occurrant, &
quod dicit nefas est: a cultu demonum non desistant. haec Grego-
rius Papa.

XII.
THEODO-
BERTI
SIGEBERTI
INTERIT.

Greg. lib.
4.30.

Greg. lib. 4.
5.54.

Præn. 16.

SIGEBERTI
REGIS OB-
ITVS.

Hoc ipso anno, cum pax inter Francorum Reges
post anni vnius elapsum curriculum, noni belgi ob-
turbaretur, conspirantibus in Sigebertum Chilperic-
oac Guntheranno, praedio Theodobertus filius Chil-
perici victus occiditur. Victor vero Sigebertus Rex Fran-
corum hoc eodem anno, cum in regno decimumquar-
tum annum ageret, dolo impie Fredegundis, dum ad-
uerfus Chilpericum germanum suum Regem iterum
certamen parat, per fideios necatur annos aetatis agens
quadraginta. Haec ex Gregorio, qui fufius rem geliam
persequitur: hucque ubi primum de nece Theodoberti
pernas Inentis nefandorum scelere qua (ut vidimus)
a milibus sibi subditis in Dei Ecclesias Ecclesiasticisq;
perfonas sunt perpetrata, narratur, haec de nece habet Sig-
eberti, quam incurrat, quod audire noluerit sanctum
Germanum Parisiensem Episcopum e. Misit Sigebertus qui
fratrem suum Chilpericum in supra memorata civitate Rothoma-
gensis viderent, ipse illas perorare debuerant. Cuius Germa-
nus Episcopus dixit: Si aliter, & frater tuum interficere nolu-
eris, vinum & vultu reditu: si aliud cogitabis, morietur sic enim
Dominus per Salomonem dixit d: Foueam quam fuerit tuo pa-
tali, in eam corruerit. Quod ille precatus facientibus, audire negle-
xit. Veniente autem illo ad villam, cui nomen erat Vitrona, quoniam
collectus est ad eum omni exercitus, inopitumque super oppidum
sibi Regem statuunt. Tunc duo pueri cum cistris valibus, quos val-
go forama saxo vocant, infelix vinum maleficiam a Fredegunde
Regina, cum aliam causam se genere simularent, vitraque ei latera
ferunt. At ille vociferans atque corruens, non post multo spatio e-
missis spiritum. huc finis Sigeberti Dei sacerdotem non au-
dientis, cum aliquo optimi Regis & vere Christianissimi
mi sapientiae egregium specimen ediderit: ut plane in-
ter maxime pios Principes collocandus fuisset, nisi furor
ille beati cuius eius animum inuafisset: quamuis enim
saepe prouocatus illud inuitus vilis sit suscepisse: vbi ta-
men lemcl atque temerum excimeretur, eo impetu ferru se
fuit, ut Dei contemptum monita sacerdotis, in eam in-
diarum foueam praecipis incurreret.

XIV.
Sigeberti, de
Script. Eccl.
e. 4. exat u
pud B. I. Tom. 4.
lib. 12. No-
numb.

XV.
Childerti
CO

Commendatur inter alia eiusdem pietas Regis in eo-
lendis Deiserus, monasteriumque construentis a Iona
ea scriptione, quae profectus est res gestas sancti Co-
lumbani Hiberni egregiae sanctitatis viri, cuius opera
magnopere in Gallis atque etiam in Italia propagatus
est monachismus, ut eiusdem viri sancti Acta demon-
strant.

Sed quidam memoria dignum accidit huius Sigeberti
Regis tempore, quo tunc autem anno eius regni, ne-
scitur cuiusdam Chilperici, qui apud eundem Regem

primam locum obnebat, hic tibi historiam perpetuis
dignam monumentis inextendam putamus, narrat eam
Gregorius istis verbis: Aquenfiles consensu est inchoari ab-
heta Metris, & licet ditione ferens, hinc tamen insula: quae in ista
sancturata, & licet ditione ferens, hinc tamen insula: quae in ista
legentes certaminis eius texum, peractis corpi boni operu, a se-
culo vultor abscidit, seponit in eam legere. Vintur in mansuetu
ostendit. Tempore igitur quodam cum France Episcopus huius
municipi Ecclesiam gubernaret: Chilpericum, qui tunc primus a-
pod Sigebertum Regem habebatur, villam eum comperit, dicitur
quia in insula ab Ecclesia Aquensi retinebatur. At illa citum conue-
nitur Episcopus, datique salutarioribus, in praesentia Regu adhibet,
clamant & obsecrant, ut Rex ad huius causam ditionem pra-
sentiam suam auerteret, ne coelestis iudicio condemnaretur, addens: Suis
enim vintatem Metri: vni beati, quod vultor in pernoctum
suum irrogat vltionem. Denique conuicti Ambrusius laudem des-
cuntium Ansgreg Chilpericus, & in praesentia criminibus exacer-
batum Episcopus, si quod res sibi ditionum debitas iniquo ordine re-
tinet: extra eum a iudicio iubet, & tandem abheta per iudicium
praesentium villa recentis aetate demonstrant. Favebat ut omnes,
nec quisquam contra voluntatem eius auderet dicere, nisi quod
eius in libuit.

Denique condemnatus, spoliatumque sacerdos ad vrbem redit,
atque prostratus in oratione coram sepulchro Sancti, dicta palatio
capitello, ut Non bis accenditur lumen, neq; plurimum modula-
rio canetur gloriosissime Sancte, nisi primum vulturum ferat: tui de i-
nimitis sui, vultur, nisi volentes ablatas ecclesiae sancti restituit. Haec
enim lachryma est, & sententia cum aceto aceto super tumulum
proicit. Egregius, alioq; ostu similitur in ingressu ad ecclesiam
typus is erat delecti peritus loci. Nec mora corrupti per
victoria sebre, de nocte in lectulo exhorret obum fallit & patre
profert astutiam neq; iustitiam: cui etiam si interdum ab arduo se-
bre sui accederet, & quum tantum, nihil aliud hauriret. Quod pla-
ra: in hoc agrotatione integram dicit annuum, sed mens praesentem
fleat. Interca lachrym castas cuncta cum hatis, & ita nunc
caput venant in modum, ut pariter cum omni sepulchro, super cuius
fuisse post funera de sepulchro.

Hic & talibus miser afflictus malis, sero recogitat, dicens: Pre-
centis, & quod expulsum Ecclesiam Dei, atque Episcopo sancto
intulerim in inonem. Non autem ite quantoq; & redita villa,
sexcentis aureis super tumulum. Sancti deponit: est enim milia
sper, quod reddita a tribus agris ante modum. Quod audientem ha-
dimites eum, accepta pecunia fecerunt, facta ut fuerat inepo
diderunt agrum solidis, super sepulchrum feru Dei postarant.
Sed cum hoc fecissent, statim ille in loco, quo erat spiritum exhor-
uit, diciturque est derelictum animae per adpovecum acq-
tationis iniquae. Episcopus autem obtinuit vltionem de inimico Eufu-
sa, quam primum ferat futuram per athlete Dei vintem, hucuf-
que Gregorius offendens renouatum Antiochi exem-
plum, qui licet in extremis polius violati templi Dei
penitentiam praefulerit, ablatiq; restitui praecipit
fecit ab agitudine tamen, quae timebatur, hand vultu
conualecete. Haec tempore Sigeberti, quem hoc anno
vita functum diximus.

Sed quid in super statim post obitum eiusdem Regis
accidit violato Ecclesiasticis iniquitatis, ab eodem
Gregorio accipere res ob oculos positos enarrante: Cam
vero inquit, interempto Sigeberto Rege, Chilpericum regnum ex-
emptus ab imminente morte cepisse: Rocolenus cum Conu-
natis opante civitatem Tornensem opprimet, ita ut cuncta
denudans, nulla spem animam in domo Ecclesie vel pauperum ho-
spitula relinqueret. Postea autem die legatus ad civitatem m-
tut, ut homines, qui propter culpam minime nobis recogitant ad
Sancti basilicam refulebant (quod illic confingit Gan-
therannus, Dux, qui dicebatur occidit, Theodobertum
vulturum abherentem a clerico. Quod si differatur fieri, vultur
promittit incendio conuerti. Et nos hie audientes, magis vultur
basilicam sanctam adimus. Et beati auxilia flagitamus: fla-
timque paralytica, quae per auctorem animae fuerat cantu nlla, di-
rigitur. Ipse vero Rocolenus vltionem ripam aggreffus, verbo
confessum regio sancturata, atque ab infernitate Herodiana
(quae errant longum vultur) alium, & fuit cura a fave
ignis guttaim deslens, quumque fuma die ab hydrops consilium
interit, haec Gregorius, qui iherodiam appellat moor-

CHRISTI
637
IUSTINI IVS. IMP. 14.
PELAGI PAP. II. 2.
CHRISTI
637
IUSTINI IVS. IMP. 14.
PELAGI PAP. II. 2.
CHRISTI
637
IUSTINI IVS. IMP. 14.
PELAGI PAP. II. 2.
CHRISTI
637
IUSTINI IVS. IMP. 14.
PELAGI PAP. II. 2.

quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

...quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

...quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

...quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

...quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

...quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

...quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

Regem poeticis litteris, testatur Venantius Fortunatus...

Delegisse potissimum visus est ad sepulturam S. Germanus...

Ad postremum vero que de Iudeorum conversione...

Die autem beato Dominico ad caelos post redemptionem...

Causas autem nuncios Pentifex, nocte sancta Pentecostes...

...quod ostendit Herodes interitus. Subdit vero idem scriptor...

XXIII.

F. dim. 1. 1. 9.

S. Greg. mir. S. Martini. 4. 2. 1.

S. Greg. hist. Franc. 1. 3. c. II. DE IV. EO RVM CONVERSIONE

XXV. SYNAGOGA IV. DE RVM DESTRY CIA.

XXVI. IV. DE IRA-PTIAN-TR. A. S. A. VITO EPI-SCOPO.

huca-

...Tunc autem...

...Tunc autem...

IESUS CHRISTI ANNUS 480. PELAGII PAP. II. IUSTINI IV. IMP. ANNI 4.

Gregorius supra quingentesimum Christi annus...

...Mandatum...

...Vbi vero Anatolius...

...Neque tamen ita...

...Quo ad res Occidentales...

...Quandam enim...

III. DEIPARAE IMAGO ANATOLII IMP. VARSATA.

IV. RELIQUIS PUBLI CONSTANTINOPOLENI ADVERSUS IMP. IOS.

ANATOLIVS EXPOSITVS BESSIS.

VI.

Greg. Tur. lib. 1. 4. MOROUEI AD ERYNEM CHILDEM PVGA.

VII. d. Fran. 36.

enim